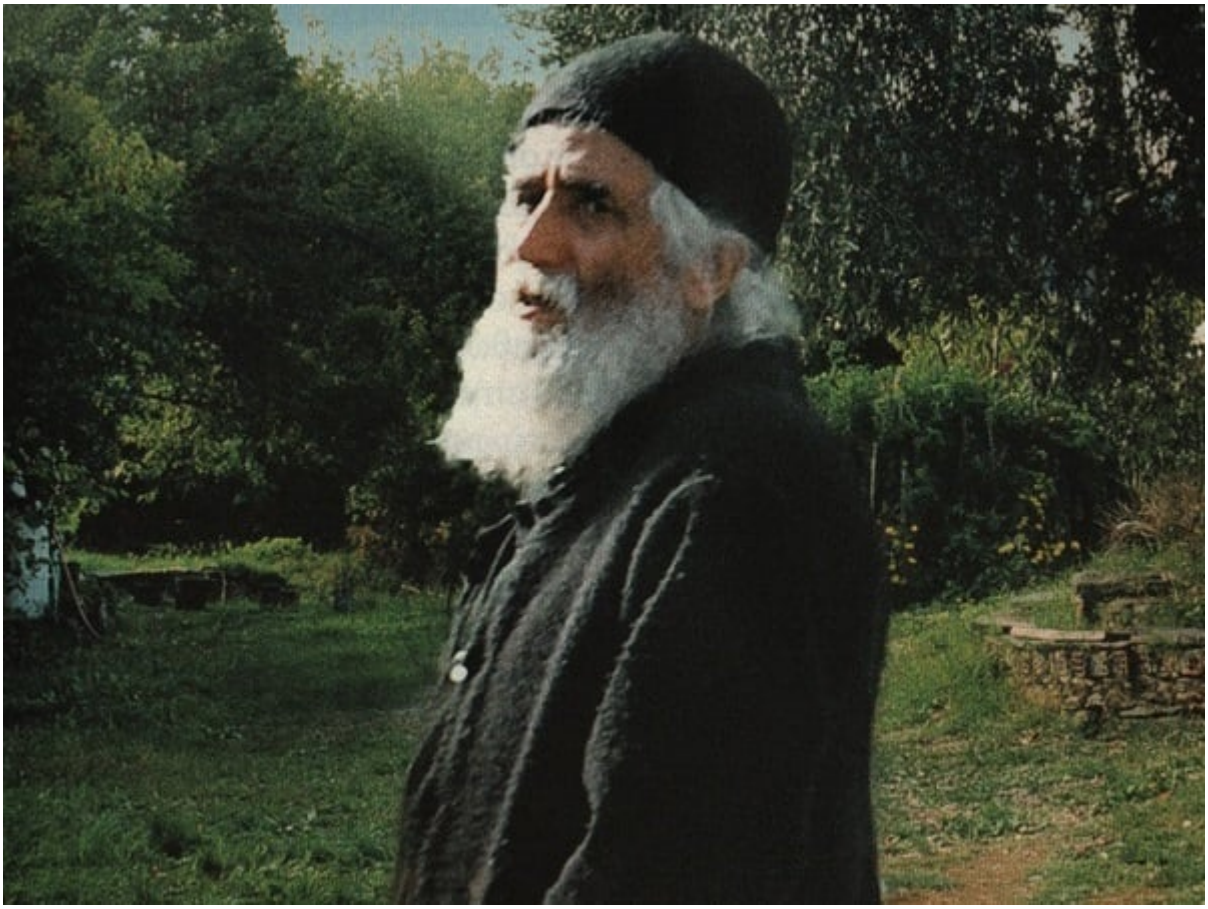
02/06/2024

Όσιος Παΐσιος Αγιορείτης: Όποιος συνέχεια υπερηφανεύεται, τον εαυτό του αδικεί, διότι ποτέ δεν θα έχει πνευματικές πτήσεις, αλλά πτώσεις

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

Υπερηφάνεια

Ο μεγαλύτερος υπερήφανος δεν είναι εκείνος που καυχάται υπερήφανα, αλλά εκείνος που καυχάται ότι είναι πολύ ταπεινός.

Όποιος δικαιολογεί τον εαυτό του, όταν σφάλλη, μεταβάλλει την καρδιά του σε δαιμονικό καταφύγιο και θα συνεχίζη να σφάλλη περισσότερο και θα συντρίβεται ανώφελα από τον εγωισμό του, εάν δεν συντρίψη το «εγώ» του.

Εκείνος που δικαιολογεί τα πάθη του, πέφτει σιγά-σιγά άρρωστος βαριά και τότε προδίδεται και από τον βήχα του.

Όποιος δεν έχει επίγνωση της αμαρτωλότητός του και υπερηφανεύεται, πάσχει από δύο αρρώστιες (πνευματικές), ψώρα και κασίδα, και, όσο να θελήση να καλύψη τις πληγές του και να παρουσιάζεται αξιοπρεπής, η φαγούρα και τον ταλαιπωρεί, αλλά και τον προδίδει με το ξύσιμο.

Όσοι δεν δέχονται παρατηρήσεις ούτε και από τους ανθρώπους που τους αγαπούν, δέχονται τις κοροϊδίες όλων των ανθρώπων που φρονούν κοσμικά, και τελικά παραμένουν στραβόξυλα και αχρηστεύονται μόνοι τους πνευματικά, όπως οι σανίδες που δεν δέχονται το πλάνισμα του μαραγκού, για να γίνουν έπιπλα, καταλήγουν στα μπετά ή στις σκαλωσιές και πατιένται και λασπώνονται, μέχρι που καταστρέφονται και καταλήγουν στην φωτιά.

Ο πολύ υπερήφανος, όταν είναι ιδίως και θυμώδης, δεν ωφελείται από τον πολύ ταπεινό, όταν του ταπεινώνεται, αλλά γίνεται πιο αναιδής τις περισσότερες φορές, ενώ και ο διάβολος εξαφανίζεται με την ταπείνωση.

Γι’ αυτό φεύγει και η θεία Χάρις από τον υπερήφανο και πηγαίνει στον ταπεινό.

Εκείνος που έχει ιδέα για τον εαυτό του, φανερώνει ότι είναι εκτός του εαυτού του (παράφρων), διότι, αντί να ευγνωμονή τον Θεό για όλα τα καλά που του έδωσε, Τον αδικεί, γιατί οικειοποιείται τα χαρίσματα του Θεού.

Όποιος συνέχεια υπερηφανεύεται, συνέχεια τον εαυτό του αδικεί, διότι ποτέ δεν θα έχη πνευματικές πτήσεις, αλλά συνέχεια πτώσεις, μέχρι να συντριφτή, επειδή δεν έχει συντριβή καρδίας με ταπεινό φρόνημα.

Όσοι δεν έχουν πτώσεις σ’ αυτόν τον κόσμο, ενώ έχουν του κόσμου την υπερηφάνεια, φανερώνουν ότι η υπερηφάνειά τους ξεπέρασε τα όριά της (έφθασε πια σε σατανικό βαθμό), και η πτώση έγινε από το πίσω μέρος της ψηλής κορυφής (εωσφορικό πέσιμο).

Εκείνος που έχει πολλή υπερηφάνεια, είναι χειρότερος από εκείνον που έχει δαιμόνιο, διότι η υπερηφάνεια συνέχεια φουσκώνει, μέχρι που σπάει ξαφνικά. Ενώ ο άνθρωπος που έχει ακάθαρτο πνεύμα, εκτός που βασανίζεται και εξοφλάει (ή αποταμιεύει, εάν ο ίδιος δεν έγινε αιτία), αλλά και ταπεινώνεται αναγκαστικά στα μάτια των ανθρώπων, και τελικά ο Θεός τον ελευθερώνει, και μένει στην ψυχή του διπλή ωφέλεια.

Η υπερηφάνεια πολύ εμποδίζει την Χάρη του Θεου, αλλά και ο υπερήφανος

λογισμός ακόμη μουρνταρεύει [βρομίζει] τις αρετές μας, όπως η κουτσουλιά όταν πέση μέσα στα τηγανητά αυγά, που γίνονται τότε για πέταγμα μαζί με το τηγάνι.

Εκείνοι που μπορούν να ανέχωνται τους πολύ υπερήφανους, χωρίς όμως να τους κολακεύουν, αυτοί είναι οι πιο ταπεινοί άνθρωποι και οι πιο πιστοί και δίκαιοι, διότι συνέχεια θα αδικούνται και θα περιφρονούνται από τους υπερήφανους.

Μεγαλύτερη ευγνωμοσύνη θα πρέπη να χρεωστάμε σ’ αυτούς που μας ταπεινώνουν και μας αδικούν και μας ποτίζουν φαρμάκια, παρά σ’ εκείνους που μας τρέφουν με εκτίμηση και με γλυκά λόγια ή με νόστιμα φαγητά και γλυκά, διότι τα φαρμάκια είναι τα καλύτερα φάρμακα της ψυχής μας.

Μην εξετάζουμε εάν δικαίως ή αδίκως μας πίκραναν, από αγάπη ή από κακία, ή εάν φταίξαμε λιγότερο ή καθόλου, αλλά το πνευματικό κέρδος να δεχώμαστε με χαρά, που μας αφήνει η κάθε δοκιμασία, και να δοξάζουμε τον Θεό για όλα, και τους ανθρώπους να ευγνωμονούμε που μας αδίκησαν.

Απόσπασμα από το βιβλίο Γέροντος Παϊσίου Αγιορείτου, «Επιστολές» έκδοση Ιερού Ησυχαστηρίου «Ευαγγελιστής Ιωάννης ο Θεολόγος«, Σουρωτή Θεσσαλονίκης.

Πηγή: pemptousia.gr (Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)